

c/o Danske Regioner
Dampfærgevej 22, Postbox 2593, 2100 København Ø
Tlf. 35 29 81 00

OK-Nyt – Løn nr. 006-07

Afgørelse ved faglig voldgift om ret til løn under sygdom og barsel til underordnet læge

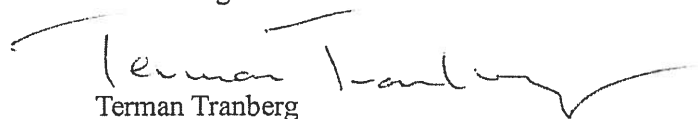
Der er ved faglig voldgift den 8. februar 2007 faldet afgørelse i sag vedrørende forståelsen af reglerne for retten til løn under sygdom og barsel for underordnede læger, der er fratrukket en ansættelse. Opmandens protokol i sagen **vedlægges**.

Yngre Læger har med afgørelsen fået medhold i, at læge NN har krav på løn under sygdom og barsel.

Københavns Amt havde afslået at yde lægen løn under sygdom og barsel. Amtet havde begrundet afslaget med, at lægen havde været ledig i 2 sammenhængende måneder og derfor ikke opfyldte overenskomstens forudsætninger (§ 37, stk. 3, og § 38, stk. 2) om højst en måneds afbrydelse mellem ansættelserne inden for de seneste 6 måneder før seneste ansættelses ophør.

Der vil senere blive udsendt en supplerende vejledning.

Med venlig hilsen

Terman Tranberg

16-03-2007

Sag.nr.: APV3306- 05/4824

Dokumentnr. 17411/07

Sagsbehandler

Terman Tranberg

Tel. 35298224

Email: tt@regioner.dk

PROTOKOLLAT

i

Faglig voldgift:

Foreningen af Yngre Læger

mod

Danske Regioner

For

Region Hovedstaden (Herlev Hospital)

Sagen forhandlede den 8. februar 2007.

Den faglige voldgiftsret bestod af direktør Martin Teilmann og afdelingslæge Mads Koch, begge udpeget af klager, fuldmægtig Malene Vestergaard Sørensen og fuldmægtig Marlene Scott Reinbacher, begge udpeget af indklagede, samt som opmand undertegnede højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

For klager mødte advokat Morten Ulrich.

For indklagede mødte advokat Jakob Juul.

Klager nedlagde påstand som angivet i klageskriftet.

Indklagede nedlagde påstand om frifindelse.

Sagen forelagdes.

Der blev afgivet vidneforklaringer af forhandlingschef Lene Espersen, Projektleder Lissi Knutsson og chefkonsulent Terman Tranberg.

Sagen procederedes.

Da der ikke kunne opnås flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer, blev afgørelsen overladt til opmanden, der udtalte:

Klager har nedlagt påstand om, at læge [redacted] har krav på løn under sygdom og under fravær på grund af barsel fra den 1. september 2005, jf. overenskomstens §§ 37 og 38.

Lægen var ansat fra 1. september 2004 til 31. marts 2005 – dvs. 7 måneder – som reservelægevikar på Herlev Amtssygehus. Fra 1. april 2005 til 31. maj 2005 var hun ledig, og fra 1. juni 2005 til 31. august 2005 var hun igen ansat som reservelægevikar på Herlev Amtssygehus.

Da hun ikke ved den seneste ansættelses ophør havde haft 6 måneders forudgående ansættelser med højst en måneds afbrydelse mellem ansættelserne, har indklagede under henvisning til ordlyden af overenskomstens § 37, stk. 3, og § 38, stk. 2, afvist, at hun er berettiget til løn under sygdom og under fravær på grund af barsel.

De for sagen relevante dele af hhv. § 37, stk. 3, og § 38, stk. 2, er sålydende:

”For ydelse af løn under sygdom skal følgende betingelser være opfyldt, ...:

- a) Sygdommen er indtrådt inden for 9 måneder efter seneste ansættelses ophør, og
- b) lægen har inden for de sidste 6 måneder før seneste ansættelses ophør haft (vikar)ansættelser efter § 4, stk. 1, 2 og 3, i denne overenskomst eller § 5, stk. 1, 2 eller 3 i overenskomsten mellem Hovedstadens Sygehusfællesskab og Yngre Læger med højst 1 måneds afbrydelse mellem ansættelserne.”

”For ydelse af løn under graviditet, barsel og adoption skal følgende betingelser være opfyldt, ...:

- a) Der må højst gå 9 måneder fra seneste ansættelses ophør til tidspunktet for forventet fødsel ... og
- b) lægen har inden for de sidste 6 måneder før seneste ansættelses ophør haft (vikar)ansættelser efter § 4, stk. 1, 2 og 3, i denne overenskomst eller § 5, stk. 1, 2 eller 3 i overenskomsten mellem Hovedstadens Sygehusfællesskab og Yngre Læger med højst 1 måneds afbrydelse mellem ansættelserne.”

De citerede bestemmelser, som er konciperet i forbindelse med udmøntningen af parternes aftale om lønfondens nedlæggelse, må imidlertid fortolkes i lyset af følgende:

Parterne aftalte i forbindelse med fornyelsen af overenskomsterne pr. den 1. april 2002 de nærmere principper for vilkårene for nedlæggelsen af lønfonden for yngre læger. Det hedder i parternes aftale herom bl.a.:

"De nærmere vilkår for lønfondens nedlæggelse aftales mellem parterne ud fra følgende principper:

- Amter/H:S (seneste ansættelsesmyndighed) overtager lønfondens forpligtelser i forhold til yngre læger, der er fratrukket en ansættelse i henhold til overenskomsten for underordnede læger. Formålet er – som for lønfonden – at yngre læger pga. de tidsbegrænsede ansættelser ikke stilles ringere end personalegrupper med faste ansættelser.
- Det drøftes med amterne/H:S, hvordan der kan indføres ordninger, således at det fremover er amtet/H:S og ikke den enkelte afdeling/sygehus, der skal dække barsels- og sygeløn for de fratrukkede yngre læger.
- Den hidtidige mulighed for individuelt medlemskab af lønfonden bortfalder i forbindelse med, at amterne overtager lønfondens forpligtelser.
- Der er enighed om, at den periode, der må gå fra ansættelsen ophører og til sygdommen/barslen indtræder fastsættes til 9 måneder for at være berettiget til løn under sygdom/barsel. Retten til løn under barsel fastsættes efter bestemmelserne i overenskomstens § 45. Retten til løn under sygdom fastsættes efter bestemmelserne i overenskomstens § 44, stk. 5.
- ..."

Det fremgår af de afgivne forklaringer, at den aftalte sikringsperiode fra ansættelsens ophør på 9 måneder var et kompromis mellem den hidtidige overenskomsts sikringsperioder på hhv. 1 og 3 måneder fra ansættelsens ophør ved hhv. sygdom og barsel på den ene side og den sikringsperiode på 18 måneder,

som det hidtil havde været muligt at opnå gennem individuelt medlemskab af lønfonden.

Efter parternes hidtidige overenskomst havde det for at få løn under sygdom eller barsel efter ansættelsens ophør yderligere været en betingelse, at den pågældende læge havde haft ansættelser i henhold til overenskomsten inden for de sidste 6 måneder før ansættelsens ophør med højst 1 måneds afbrydelse mellem ansættelserne. Individuelt medlemskab af lønfonden skulle tegnes senest en måned efter en ansættelses ophør og kunne kun tegnes, hvis den pågældende havde haft ansættelser i henhold til overenskomsten inden for de sidste 6 måneder før ansættelsens ophør med højst 1 måneds afbrydelse mellem ansættelserne.

Såvel formålet med den fremtidige ordning som de aftalte principper herfor tyder på, at det var tilsigtet, at et ansættelsesforhold, som efter de hidtidige regler havde givet ret til løn under sygdom eller barsel – enten efter overenskomsten eller som følge af medlemskab af lønfonden – også skulle gøre dette fremover, idet sikringsperioden fremover i alle tilfælde skulle regnes fra 9 måneder efter ansættelsens ophør.

Det er ikke godtgjort, at parterne har haft et andet resultat i tankerne, da de konciperede den endelige overenskomsttekst, og det må efter de afgivne forklaringer lægges til grund, at man ved konciperingen af § 37, stk. 3, og § 38, stk. 2, ikke var opmærksom på, at den endelige tekst – hvis den tages efter sin ordlyd – vil føre til, at en læge efter et ophørt ansættelsesforhold, som opfylder betingelserne efter § 37, stk. 3, og § 38, stk. 2, for ydelse af løn under sygdom og graviditet er opfyldt, vil kunne miste sin ret hertil, såfremt lægen efter mere end en måneds ledighed påtager sig en ansættelse, som ikke opfylder de tidsmæssige betingelser. At en yderligere ansættelse – som kun forstærker lægens tilknytning til arbejdsmarkedet – skulle kunne medføre fortabelse af lægens ret til syge- eller barselsløn, er en så urimelig, uhensigtsmæssig og ulogisk følge, at det aldrig kan have været parternes mening at aftale dette. Det må derfor antages, at parterne ville have ændret teksten, såfremt de under konciperingen var blevet opmærksomme på problemet, således at det blev præciseret, at læger omfattet af § 37, stk. 3, og § 38, stk. 2, har ret til løn under sygdom og barsel, såfremt sygdommen eller forventet fødsel indtræder 9 måneder efter ophør af en ansættelse, som opfylder betingelsen om, at lægen forud for ansættelsens ophør

har haft overenskomstmæssige ansættelser med højst 1 måneds afbrydelse mellem ansættelserne.

En opmandskendelse i sagen vil derfor få som resultat, at klagers påstand tages til følge, og at hver af parterne skal betale egne omkostninger samt halvdelen af opmandens honorar.

Efter drøftelse var parterne herefter enige om at forlige sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

Sagen sluttet som forligt.

København, den 11. februar 2007.

Lene Pægter Kristensen